UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

quidocunq; vel ſine illis verbis, ſi ſine filijs deceſſerit, tunc dicitur vulgaris, & non fideicommiſſaria, vt vo lunt Bar. quẽ docto. cõiter ſequuntur, & refert, ac ſeq- tur Alex. in d.l. Gallus. §. quidam recte. Et ſi verũ eſſet, ſubſtitutionẽ in caſu occurrẽti factam fuiſſe, vt in no tis teſtamenti deſcribitur, per verbũ inſtituo, † quod verbũ mere directum ciuile, vt dixit Bar. in d.l. Cen turio, & ꝓbatur in l. his verbis in prin. ff. de hær. inſtit. non etiã erit dicere, ꝙ dicatur vulgaris ſola, & non fideicommiſſaria, quia † verba directa ciuilia nunquã loquũtur quoties vt directa valere poſſunt. l. verbis ciuilibus cum ibi no. ff. de vulga. & pup. & maxime in caſu iſto hoc verũ erit, cũ caſus vulgaris fuerit, ĩ quo Petrus paulus inſtitutus hæres eſſe non potuit, nec hære- ditatem adire, quia dictum, fuit ꝙ in locũ Petri Pauli præmorientis ſibi teſtatori ipſe illius filios inſtituebat. Ex his ſic præſcriptis, oſtẽdo manifeſtam verborũ, & mentis teſtatoris diuerſitatem inferri ex iis, quæ in aſ- ſerta deſcriptione teſtamentaria ſcripta reperiuntur, & ex iis, quæ ille teſtis depoſuit, nã † ſi ſubſtitutio ſta- 9 ret, veluti aſſeritur in teſtamenti ſcriptura deſcripta, ſolũ ipſi filij nominati nomine ꝓprio, ſi tẽpore mor- tis teſtatoris ſupereſſent, & non vlteriores cõprehẽdi in ſubſtitutione poſſent, cum propria nomina ſolum ad certas perſonas tunc viuentes extẽdantur. l. ſi in rẽ. ff. de rei vendica. Bar. in l. demõſtratio, & l. ſi nomina- tim ff. de cõd. & dem. At ſi ſubſtitutio facta eſſet, veluti teſtis dixit, ꝙ ſtirps, & progenies Petripauli ſuc cederet, tunc nõ ſolum illius filij, ſed vlteriores, vide- licet nepotes, vel pronepote, qui tẽpore mortis te- ſtatoris in rerũ natura eſſent, ſubſtituti, & vocati cen- 10 ſerentur † hæc nomina ſtirps, & porgenies ſint no mina collectiua diuerſarum perſonarũ, & diuerſorũ, ſeu etiam graduũ, vt in l. fi. C. de verb. ſignif. l. cũ ita. §. in fideicommiſſo, l. peto. §. fratre. ff. de lega. 2. iunctis ſuper his verbis ſtirps, & progenies inquit do. ctor per no. per. Bal. in l. ſiquis in ſuo in prin. per illum tex. C. de inoffi. teſta. & ꝑ eundẽ Bal. in l. fi. ibi ꝓ- genium. C. de iure dotium, in tantum, ꝙ † nomẽ col- lectiuum plurium perſonarũ, & graduũ nõ dicitur ꝑ- ſonas nomine proprio expreſſas comprehendere d. l. fi. C. de ver. ſig. & in d.l. cũ ita §. in fideicõmiſſo: † Ef- fectus ergo ſubſtitutionis factę per illa verba, de qbus Paulus teſtis teſtificatur, eſſet, ꝙ non ſolum ipſius Pe- tripauli filij primi gradus, ſed etiam ſecundi, & tertij gradus ſubſtituti ſimul dicerentur, & admitterentur, omnes tẽpore mortis teſtatoris ſupereſſent. l. ſi co- gnatis cum ibi no. ff. de rebus dubijs, per Ale. & alios in d.l. Gallus, §. quidam recte, vbi inter collaterales etiam ſubſtitutos, vt per nomen collectiuũ, non at- tenditur ordo ſucceſſiuus: quod nõ contingeret, ſi il- li de ſtirpe, vel de progenie eſſent per fideicõmiſſum ſubſtituti d.l. cum ita. §. in fideicommiſſo, d.l. fi. & d. §. fratre: & ratio diuerſitatis inrer vulgarem, & fideicõ- miſſariam eſt quia † ſtatim, quo vnus ex pluribus ſub- ſtitutis eſſet ex vulgari hæres, & admiſſus, tũc alij am- plius ex tali ſubſtitutione admitti non poſſent, cũ per aditionẽ hęreditatis vulgaris extingui, & expirare di- catur d.l. poſt aditã; at in fideicõmiſſaria poſt primũ etiam ſequens admitti, & ſic ordine ſucceſſiuo, & ex reſtitutiõe vnius fideicõmiſſaria nõ finitur, neq; expi- rat d. §. in fideicommiſſo, & d. §. fratre cum ſimilibus. Effectus autem ſubſtitutionis factæ ſecundũ tenorẽ inſtrumento teſtamẽti deſcriptũ eſſet, ꝙ duntaxat filij Petripauli, ſi tpe mortis teſtatoris ſuꝑ eſſent, poſ- ſent ſuccedere, & nõ vlteriores, etiã ſi tunc ipſi ſuper- eſſent, cum filij ſolũ nominatim eſſent vocati, & cõ- ſequenter, ſi eueniſſet, ꝙ tẽpore mortis teſtatoris filij Petripauli nominati in rerũ natura nõ eſsẽt, & ex illis nepotes, vel pronepotes ſupereſsẽt, certè ſubſtitutio facta inefficax, atq; caduca effecta eſſet, l. vnica. §. j. C. de cad. tol. neq; dicti nepotes, ſeu alij deſcẽdẽtes poſ ſent ex ea ſubſtitutione venire. Præmiſſis ergo ſic ſtã- tibus, colligitur, quãta diuerſitas eſſet inter vnũ mo- dũ ſubſtitutionis, & alterũ quoad effectũ admittẽdi ꝑ ſonas, & quoad effectũ extinguendi ſubſtitutionẽ, itẽ clare conſtat, quãta eſſet mentis teſtatoris diuerſitas, quę ex dicta verborũ, & modorũ diuerſitate reſulta- ret. Cũ ergo ex depoſitione dicti Pauli teſtis teſtamẽ- tarij alteretur diſpoſitio, & mẽs teſtatoris, quæ ex cõ- ceptione ſubſtitutionis, de qua in notula teſtamenti, colligebatur, ſequitur, ꝙ teſtamẽtũ redditur ſuſpectũ, illiq; nulla fides eſt adhibenda, vt volũt doctores tam canoniſtæ, quã legiſtæ, quos ſupra retuli. ¶ Augetur etiam teſtamenti ſuſpitio ex diuerſitate, ex quæ eſt in ter matricẽ teſtamẽti, & notulam protocolli in pluri bus earum partibus tam circa ſubſtitutionẽ, quã cir- ca legata, & alia in dicto teſtõ diſpoſita, quæ ſi omnia bene cõſiderẽtur, vltra nouẽ enumerari poſſunt, ꝓut quilibet diligens iudex facile cognoſcere poterit, ve- luti etiam diligentiſſimus do. cõſultor ea optime co gnouit, & cõſiderauit, & ideo aliter non refero, ſed il lius egregie dicta probo, atq; confirmo. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Prælatus hẽns induſtriã ad aquirẽdũ, & bona patrimonialia, & eccleſiaſtica, ſiqd aquirat, qũo illud inter hr̃des ꝓlati, & eccle- ſiã ſit diuidẽdũ: & ex qbus rebus acqſiuiſſe pſumatur, & nu. 4.*

2 *Lucrũ in rebus eccleſiæ quod dicatur, & quæ expenſæ deducant.*

3 *Clericus bñficiatus, & hẽns bona patrimonij, & ex induſtria acq rens; vnde viuere, & expenſas neceſſarias facere cenjeatur.*

5 *Acquiſitum de pecunia eccleſiæ etiam nomine alterius eſt eccle- ſiæ, cui dominium etiam ſine traditione acquiritur.*

6 *Rector eccleſiæ nomine ſuo emens, nec dicens, cuius pecunia, aut exprimens, ꝙ ſua pecunia emit, tunc eccleſiæ non acquirit.*

7 *Clericus lucroſum aliquod officium habens quando ex illo, & nõ ex bonis eccleſiæ acquiſiuiſſe dicatur.*

8 *Pecunia mutuata, ſiue depoſita à prælato eius nomine, eo mor- tuo, debetur hæredibus, & non eccleſiæ, & quando.*

9 *Clericus de bonis acquiſitis ex fructibus, & intuitu eccleſiæ teſta ri non poteſt: Fallit multipliciter.*

10 *In diſpenſandis ijs, quæ ſunt de iure poſitiuo, expreſſio iuſtæ cau- ſæ non requiritur, dummodo ea vere adſit.*

11 *Clericus, ſeu Canonicus de diſtributionibus quotidianis, & de ac quiſitis ex illis teſtari poteſt.*

12 *Idem de acquiſitis ex officijs, & ſalarijs temporalibus.*

13 *Vicarius eccleſiæ an, & quomodo ſibi acquirat, vt de acquiſitis libere teſtari poſſit.*

EPITOME.

CLERICVS an, qñ, & qũo acquiſita ꝑ eũ ex bo nis ſuis proprijs paternis, & maternis, & ex labore, & induſtria ſua acquiſiuiſſe præſumatur, & an, quando, & qũo ex bonis ſuæ prębendę, & ſuorũ officiorum:

Et quando, & quomodo de bonis acquiſitis ex fru ctibus intuitu eccleſię teſtari poſſit.

An ð diſtributionib. quotidianis liber poſſit teſtari,

Et an de bonis, & pecunijs acquiſitis ex officijs, quę ipſe in eius vita geſſit.

CONSILIVM. VII.

REuerendus D. Ioann. Ludouicus Monal- dus protonotarius apoſtolicus canonic⁹ eccliæ Ariminẽſis, & rector quarũdã ec- cleſiarũ, q pro certo tpe vicarius Epiſco pi dictę eclеſię, necnõ qñq; collector, ſeu exactor decimarum, & legatorum piorum extitit, & bona paterna, & materna habuit, & poſſedit, mul- taque lucratus fuit, ſuum vltimum condidit teſta- mentum, in quo plura legata pia fecit, & præcipuæ le gauit domine Barbaræ nepti partẽ dimidiam domus ſuę, & aliã dimidiã Monaldo nepoti iã iure debiti, q̃

iure legati, quoniā dictus teſtator dictā domū confeſ
ſus fuit, & dixit ſe emiſſe à quodā hebræo partim de
pecunijs Octauiani patris dictorū legatarioram habi-
tis, & receptis per ipſum do. teſtatorē de p̄cio cuiuſ-
dā domus ipſius Octauiani venditæ, & partim de pe-
cunijs proprijs teſtatoris ad eū peruētis de bonis ma-
ternis, ac aduentitijs, & ꝓfectitijs, vt ipſe dixit, & aſſe-
ruit, & hoc intuitu tàm affinitatis, quàm etiā recogni
tionis, & gratitudinis longę ſeruitutis præſtitæ per di
ctā Barbarā, & Herculē eius maritū ipſi teſtatori tàm
in infirmitatibus, quàm etiā in aduerſitatibus: Hære-
des autē vniuerſales in dicto teſtamento ſibi inſtituit
Vgolinū, & Monaldū filios Octauiani nepotes ſuos,
& do. Panthaſileam eorum matrē modis, & cōditio-
nibus, de quibus in dicto teſtamento, nec non in co-
dicillis ipſius do. teſtatoris: Et hoc fecit dict⁹ teſtator
propter paupertatē, & inopiam dictorū hæredum, &
propter ſeruitia, & bene merita ab illis recepta, ac ēt
ob necē eorum patris, q̄ in ſeruitijs, & negotijs ipſius
teſtatoris fuit interfectus, &c. Facto teſtamento, teſta
tor mortuus eſt, poſt cuius obitū hæredes, & legata-
rij prędicti, vt hęredes, & legatarij reſpectiuè poſſeſſio
nē bonorū hæreditariorum obtinuerunt, & ingreſſi
ſunt, cūq; in illius hæreditate mortis tēpore infraſcri
pta bona fuerint reperta, videlicet domus quædā am
pla, & notabilis pretij, Itē mille aurei depoſiti ꝑ ipſum
teſtatorē, & eius nomine penes quendā virū idoneū,
necnon plura bona mobilia magni valoris, Inſurgūt
aduerſus hærędes prædictos ſucceſſores in canonica
tu, & beneficijs, Itē ſindicus, ſeu theſaurarius apoſto-
licus nominę cameræ apoſtolicæ, & dicunt dicta bo
na tanquā acquiſita de bonis eccleſiaſticis ſpectare, &
pertinere nō ad hęredes do. Io. Ludouici, ſed ad ipſos
ſucceſſores in canonicatu, & beneficijs, & ad camē-
rā apoſtolicā, ſeu ad eccleſiam cathedralē Ariminen-
ſem, nec de illis dictū teſtatorē potuiſſe teſtari. Quare
de pluribus dubitatur, Primo, vtrū acquiſita per ipſū
do. Io. Ludouicū præſumātur acquiſita ex bonis ſuis
ꝓprijs paternis, & maternis, & ex labore, & induſtria
ſua, an verò ex bonis ſuæ præbendæ, & ſuorū benefi-
ciorum: Secundo, vtrū de bonis acquiſitis ex fructib⁹
intuitu eccleſię do. Ioan. Ludouicus teſtari potuerit.
Tertio, vtrū de quotidianis diſtributionibus liberè te-
ſtari potuerit. Quarto, q̄d iuris d̄ bonis, & pecunijs ac
quiſitis ex officijs, q̄ ipſe geſſit in eius vita, videlicet ex
officio vicariat⁹ epiſcopi, vt ex ſalario dicti officij, ac
ēt ex ſalario, & lucro, quod habuit, dū erat magiſter
domus Reuerēdiſſimi Cardinalis, & ēt collector, ſeu
exactor decimarū apoſtolicarū, & legatorū piorum.

CONSILIVM VII.

DVBITATIONIBVS ex facti ſpecie ꝓ-
poſita orientibus diligenter inſpectis, Quo
ad primā omiſſis ijs, quę poſſent hincinde al
legari, de quibus uarijs in locis plenè habe-
tur, & pręcipuè in c. 1. in c. cū in officijs, in c. quia nos,
& in c. relatū il 2. extra de teſta. in c. j. in c. præsbiter, &
in c. pen. extra de pecul. clerico. & in c. p̄ſenti de offic.
1 ordin. in 6. cū ſimili, Concludendū eſſe arbitror, † ꝙ
ex quo dictus do. Ioan. Ludouicus tēpore acquiſitio
nis, & ante habuit, tenuit, & poſſedit bona propria pa
terna, & materna, Itē ex quo ipſe ante acquiſitionem
dictorum bonorum, ſuper quibus lis pendet, geſſit q̄
plura officia, videlicet officium vicariatus epiſcopi,
& collectoris, ſeu exactoris decimarum, & legatorū
piorū pro ſede apoſtolica, & plura alia, vt conſtare di
citur notoriè, ac etiā ꝓbabitur, ex quibus, & ex eorū
ſalarijs multū lucratus fuit, idcirco p̄ſumi nō p̄ōt ip-
ſum acquiſiuiſſe ſimpliciter ex bonis eccleſiæ, ſeu ex
reddib⁹ ſuę p̄bēdæ, & canonicat⁹, quoniā vt volūt In,

Ioan, Andr. Petr. de Anch. Ioan. de Imol. in d. c. cū
officijs, & Abba. in c. & vnus, & in c. fin. de pecul. cl.
ſi conſtet, ꝙ prælatus, ſeu clericus beneficiatus
promotionē habuerit bona patrimonialia, vel in-
ſtriam idoneā ad acquirendū, vt quia erat doctor
aliud officiū exercebat, quo mediante ex labore
perſonali poterat lucrari, & ipſe ꝓmiſcuè fuerit
patrimonio ſuo, & rebus eccleſię, & etiā induſtria &
labore eius, tunc prælatus, ſeu clericus non præſum
tur ſimpliciter acquiſiuiſſe ex bonis, & intuitu eccle
ſię, ſed etiā ex bonis ꝓprijs, & induſtria, & labore ſuo,
& ideo illud, quod fuit acquiſitū, erit diuidendū inter
eccleſiam, & hęredes ipſius clerici pro rata
dum quantitatem ſui patrimonij, & qualitatem in
ſtrię, & laboris ipſius, & ſecundum quan
rū, & facultatū eccleſię, q̄n vtrūque erat ſufficiens
acquirendum, & lucrandum, in totum, vel in
2 Exemplum, † ſi eccleſia habebat in redditib
lis annis trecēta, & ex patrimonio, & ex alijs
cijs, ſeu ex induſtria, & labore clericus lucra
rat, ſeu habebat ducenta, prius debet detra
ditibus, & fructibus beneficiorū, & eccleſię
nicatus id, quod pro alimentis, & vſu ipſius
& familiariū, & ſeruitorū ſuorū neceſſariū erat
ſariū, quia ex redditibus, & fructib⁹ ecclę, & bene
rū prius deducendū eſt illud, quo ipſe clericus
bat ꝓ alimētis, & vſu neceſſario, & id, q̄d ſupererit
ſtea ex redditibus beneficiorū, debet ꝯnumerari
computari inter lucra, nec debēt deduci impenſ
mis immoderatę, & lautę, ſed honeſtæ, & condec
tes neceſſitati, qualitati, & honeſtati, ſeu condi
perſonę, & dignitati ipſius clerici, iuxta quę hab
in l. ſi cui. ff. de annuis lega. l. cum alimenta in p
cip. ff. de alimen. & ciba. lega. & glo. in c. epiſcopus
prēb. Fingas ergo, ꝙ huiuſmodi ſumptus pro alim
tis, & alijs neceſſarijs ad ſummam centum aſcendit
ſingulo anno, vnde prę ſumptio inſurgit, ꝙ de bo
nis eccleſię acquiſiuerit, ſeu lucratus fuerit
& ideo cū ex patrimonio ſuo, & induſtria ſingulis an
nis perciperet ducēta, inter eccleſiā, & hęredes ipſius
clerici fiet equalis diuiſio, & ſi minus perceperit de
patrimonio, & induſtria, minorem partem percipiet
hęres de acquiſitis, & è contra, ſi minus perceperit
de redditibus eccleſiæ, & beneficiorum deductis
mentis, & impenſis neceſſarijs pro vſu ſuo, & famil
vt dictum eſt, tunc eccleſia minorē partem habe
ita expreſsè, & notabiliter voluit Abb. in d. c. fi. in
col. de pecul. cler. & ſunt de mente Inno. do. Pet. in d.
c. cum in officijs, & etiam Iaco. Butrig. in authē.
tiā. C. de epiſcopis, & clericis. Ex quibus infertur,
3 ſi clericus beneficiatus habeat patrimonium, ſeu
induſtria, & labore ſuo lucretur, quoad effectum
quiſitionis illorum, quę reperiuntur acquiſita
ſum clericū, qualiter ſint diuidenda inter eccle
hęredes clerici, præſumendum, & concludendū
ꝙ ipſe clericus vixerit, & expenſas pro alimentis
& familiarium, & aliorū neceſſariorum
de redditib⁹ ſui patrimonij, nec de acquiſitis
ſtria, & labore ſuo, ſed de redditibus, & fructibus ec-
cleſię, & ſui beneficij, nā qui altari ſeruit, de altari de-
bet viuere, vt in c. cum ſecundū de prębend.
Abb. in d. c. fi. & ita tenet Petr. de Anch. vt refert
quitur etiā Ioan. de Imo. in d. c. cū in officijs. in
6. col. ſępius idē repetēdo, nam in 3. col. vtitur his
bis, Itē poterit p̄ſumptiuè ꝓbare, ꝓbādo, q̄uo
ditibus nihil ſuperat deductis exp̄ſis, q̄ occurre
alimētis ipſius p̄lati, & ꝓ alijs miniſtris, & ꝓ alijs
portunis ipſius eccleſię, & ꝙ ex aduerſo ex redd
bonorū, q̄ habebat tēpore ꝓmotionis, & ex indu
labore, & officijs, q̄ ipſe exercuit, multa percipie

ſed quod ex illis potuit quęrere res, de quibus eſt quę
ſtio, an ex redditibus eccleſiæ aliqd ſupererat, de
ductis expenſis opportunis ꝓ eccleſia, & miniſtris, &
aliqd et percipiebat ex redditibus bonorū, & indu-
ſtria, & labore ſuo, tūc iudex debebit arbitrari, q̄tum
ex redditibus eccleſiæ ꝑcipiebat, & quātū ex redditi
bus bonorum ſuorum; & ſi tantum ex vno, quātum
ex alio cognouerit potuiſſe ꝑcipere, arbitrabitur res,
de quibus eſt quæſtio, eſſe cōmunes, & diuidendas ꝓ
æquo inter eccleſiā, & hæredes ipſius, ex quo pares erāt
redditus eccleſiæ, deductis dictis expenſis, & redditus
patrimonij, & induſtriæ, & laboris, alioquin fiet diui
ſio pro minori parte, ꝓut cognouerit iudex fuiſſe mi-
noris redditus: Idē dicit Imol. ibi in 5. col. in verſic. ſi
autē conſtat, ꝙ alia bona &c. & idē in 6. colu. in verſi.
& ideo concludit Petrus, ꝙ iudex, & hoc approbat
Cor. in cōſi. 288. in 3. col. in 4. vol. Idē ſentiunt Io. de
Lign. in clē. gratiæ de reſcrip. Io. Andr. & Io. de Lign.
& Domin. in c. præſenti de reſcrip. in 6. Quare in caſu
noſtro dicendū eſt primo, ꝙ ipſe dominus Io. Ludo-
uicus viuit, & fecit expēſas pro alimētis, & vſu neceſ-
ſario ipſius, & familiæ ſuæ de redditibus, & fructibus
beneficiorū & canonicatus, & non de ijs, quę ipſe ha
buit, & lucratus fuit ex redditibus, & fructibus ſui pa
trimonij, & ex induſtria, & labore ſuo. Secundo ad ꝓ-
poſitum, an res acquiſitæ per eū, fuerint acquiſitę ex
bonis, & redditibus eccleſię, an verò ex bonis ꝓprijs,
& induſtria, & labore ſuo, ꝙ prius ex redditibus eccle
ſiæ, & canonicatus ſunt deducendæ expenſæ alimen
torum ſua perſona, & ſuis familiaribus ſecundū
qualitatem, conditionem, & dignitatem perſonæ ip-
ſius, tam expenſæ neceſſarię pro eccleſia, & ſi qd
poſtea cognouerit iudex ſupereſſe ex redditibꝰ eccle
ſiæ, & canonicatus, poterit arbitrari, ꝙ pro ſum-
ma, quæ ſupereſſe potuerit, res fuerint acquiſitæ ex
4 redditibus eccleſiæ, & non vltra: † Et inquit etiā Io.
And. in d. c. & vnus diſtinguendo, quē omnes doc. cō
muniter ſequuntur, vt ibi atteſtatur Abb. ꝙ quando
conſtat clericum tēpore promotionis, & ante habuiſ-
ſe patrimoniū, ſi hæres ipſius poſt eius mortem poſſi
deat bona acquiſita, in dubio præſumuntur illa fuiſ-
ſe acquiſita ex bonis proprijs, & non eccleſiæ, & ſi ec
cleſia, vel ſucceſſor dixerit, illa fuiſſe acquiſita ex bo
nis & redditibus eccleſiæ, ſibi incumbit onus probā-
di. Si verò certū erat clericū non habuiſſe bona patri-
monialia ante promotionē, tūc præſumendū eſt fuiſ
ſe acquiſita ex bonis eccleſię, ſed hęres poterit ꝓbare
clericū fuiſſe induſtrioſum, & ex induſtria, labore, &
aliunde plura lucra feciſſe, & conſequenter bona fuiſ-
ſe acquiſita ex induſtria, labore, & ꝓſpera fortuna ip-
ſius: aut verò dubiū erat, an tēpore promotionis, ſeu
ante clericus habuerit bona propria, & tunc etiā in
dubio præſumendum eſt pro eccleſia, niſi hæres pro-
bauerit induſtriā, labores, & proſperam fortunam ip
ſius clerici, & cū hac diſtinctione pertranſeunt com
muniter doc. vt dicit Abb. in d. c. & vnus, & ita in q̄-
ſtione facti conſuluit Card. For. vt ibi refert ipſe in d.
c. cum in officijs, vbi idem ſentit Innoc. Sed in caſu, de
quo agitur, certum eſt, vt probabitur, ꝙ dictus do. Io.
Ludouicus tēpore ſuę ꝓmotionis, & ante habuit bo
na patrimonialia paterna, & materna, prout etiā dici
tur in inſtrumētis ſuarū acqſitionū: itē, ꝙ ipſe fuit ho-
mo induſtrioſus, & multa fuit lucratꝰ ex labore ſuo
& eius proſpera fortuna: itē hęredes ipſis poſt eius
mortem & aditionē hæreditatis tenuerunt, & tenēt, &
poſſident bona acquiſita, ergo ſequitur, ꝙ ipſi hæredes
dicuntur habere intentionem ſuam fundatam, ꝙ illa
bona dicātur, & ꝓſumant acquiſita ex bonis, & ex in
duſtria, labore, & ꝓſpera ipſiꝰ do. Io. Ludouici fortu-
na, & ſic te probatione facta ꝑ dictos hæredes, ꝙ ipſe do.
Io. Ludouicus habuerit bona patrimonialia tēpore
promotionis: Itē ꝙ plura fuerit lucratus ex officijs,
& induſtria, & labore ipſius, vt ꝑ Corn. in d. conſi. 288.
& ſecundū prædicta debēt intelligi ea, q̄ voluit Goſ-
fredus, vt etiā atteſtatur Abb. in d. c. & vnius. Et quā-
uis ibi Abb. conetur impugnare diſtinctionē Ioan.
Andr. de qua ſupra, tamen ex quo illa eſt cōmuniter
approbata, vt ipſe atteſtatur, ab ea in iudicando, & cō
ſulendo non eſt recedendū, & fatuus eſſet iudex, qui
vellet aliter iudicare, niſi vellet cauſam ſuā facere, vt
per Io. And. do. Anto. Abb. Imol. & Modernos in c. 1.
circa fin. extra de conſtitu. & in c. ne innitaris eod. ti-
tu. Et qa nimis longū eſſet, ſi vellē reſpōdere ijs, q̄ in
contrariū adducit Abb. ideo ꝓ nunc aliter non inſi-
ſto, ſed tanquā parū vrgentia perſpicaci ingenio excel
lentiſſ. do. Iudicis reſoluenda relinquo. ¶ Preterea di
5 cit Corn. in d. conſi. 288. † ꝙ licet acquiſitū de pecu-
nia eccleſiæ etiā nomine alterius ſit ipſius eccleſię, il-
liq; acquiratur dominiū ſine traditione. l. fin. C. de ſa-
croſan. eccleſ. iuncta l. ſi vt proponis cū ibi nota. C. de
rei vend. glo. in c. 1. 12. q. 3. & in c. apoſtolicos in eadē
cauſa q. 2. & probatur in c. 1. cū gloſ. & ibi doct. de pe-
6 cul. cleri. † Tamen quando rector eccleſię emit no-
mine ſuo, nec apparet, de cuius pecunia, tunc non di-
cetur res acquiri eccleſię, qa ſic concurrerent plura
ſpecialia, vt ibi, ergo multo magis hoc dicendū eſt,
quādo rector emit rē nomine ſuo tāquā pecunia ſua,
& aliūde ꝓuenienti, & iſtud fuerit in inſtrumento ex
preſſum, quia in dubio preſumendum eſt rem fuiſſe
emptam, & acquiſitam pecunia, de qua loquitur in-
ſtrumentū, vt eſt glo. not. in c. pręsbiter. in glo. 2. de pe
cul. cleric. Sed in caſu noſtro ꝑ do. Io. Ludouicū res
fuerunt emptę nomine proprio tāquā pecunia ipſiꝰ,
& etiam pecunia proueniēte ex venditione cuiuſdā
domus ſuorū nepotū, vt inſtrumentis ſuarum acqui-
ſitionum continetur, & etiā in ſuo teſtamēto ipſe cō
fitetur, ergo p̄ſumetur, res ſic acquiſitas fuiſſe emptas
non pecunia eccleſiæ, ſed propria, & proueniente ex
7 dicta venditione: † Et Io. de Imo. in c. inueſtigādū de
pecul. cleri. dixit, ꝙ ſi conſtet, clericū, ſeu prælatū ha-
buiſſe aliqđ officiū lucroſum, puta ꝙ fuerit doctor,
ſeu notarius, aut aliud huiuſmodi officiū habuerit,
in dubio præſumetur acquiſiuiſſe bona ex lucro ta-
lis officij, & non ex eccleſia, ſeu prælatura, quādo ec-
cleſia, ſeu prælatura erat tenuis, quæ vix ſufficiebat ꝓ
ſubſtentatione, & expenſis ipſius, & ſuæ familię, & mi
niſtrorum, & eccleſiæ, quoniam, vt dictum fuit, tales
impenſæ prius deducendæ ſunt, & ſi quid ſupereſt, p̄-
ſumitur fuiſſe impenſum in rebus acquiſitis per cle-
ricum, ſeu prælatum: Præterea (& hoc eſt bene notan
8 dum ad propoſitum) † vbicunque reperitur, ꝙ præla-
tus mutuauerit, ſeu depoſuerit aliquam quātitatē pe-
cuniæ eius nomine, & ſic ſuo nomine pecuniā credi
derit, deinde fuerit mortuus, & oriatur dubium, an
pecunia illa fuerit acquiſita intuitu, & ex bonis eccle
ſię, an verò ex bonis patrimonialibus, q̄ habebat prę-
latus, vel ex induſtria & labore ipſius prelati, talis pe-
cunia præſumetur acquiſita nō ex bonis eccleſiæ, ſed
ex bonis patrimonialibus clerici, ſeu ex ſua induſtria,
ſi probetur ipſum fuiſſe in duſtrioſum, & conſequen
ter pecunia eſt reſtituenda hæredi, & non eccleſię, vt
notab. voluit do. Anto. & Io. de Imol. in d. c. & vnus
de pecul. cleri. in final. verb. Quicquid enim acquirit
clericus ex ſuis bonis proprijs, itē ex induſtria, & labo
re ſuo, nec non ex proſpera fortuna ſua, vel ex aliquo
officio tēporali, vt ex aduocationibus, ex ſalarijs, &
mercede pro miſſis celebrandis, vel ex eo, q erat vica-
rius tēporalis alicuiꝰ, q ad nutū poterat amoueri, ſibi
met acqrit, & nō eccleſię, & de illo liberè teſtari pōt
abſq; alicuiꝰ licētia. c. cū in officijs, & ibi Io. And. Inn.

do.Ant.& Imol.& in c.quia nos,& in c.relatũ il 2.vbi
bonus text.de teſtamẽ.& ibi Imol.in 5. colũ.& Abb.
in d.c.cũ in officijs voluit, quòd ſi clericus aliqua bo-
na acquiſiuit nõ intuitu pſonę ſuæ, nec eccleſiæ,ſed
ratione dignitatis clericalis,qa erat clericus, vt puta,
quia fuit lucratus in miſſis celebrandis, quòd illa ſibi,
& nõ eccleſiæ dicitur acquiſiuiſſe,& de illis teſtari po
teſt,vt etiã voluit Petrus,vt refert Cy.in d. authen.licẽ
tia, & concordare cũ hoc videtur Hoſtien.in c. quia
nos de teſtã. vbi dicit, quòd ſi clericus ratione officij,
ſeu ſeruitij aliquid ſit lucratus,puta quia fuit capella-
nus Principis,illud ſibi acquirit, & de illo teſtari põt,
quaſi intuitu perſonæ id fuerit acquiſitum , ita Abb.
in d.c.cum in officijs: & hæc ſufficiant quo ad primũ
dubium.¶ Capio ſecundum,in quo breuiter conclu
9 do ,† ꝙ regulariter loquendo ipſe de illis bonis teſta
ri non potuit,quoniam,vt dictum fuit,deductis expẽ
ſis, & ſumptibus neceſſarijs ipſius clerici , & familia-
rium,& eccleſiæ, ipſe clericus id , quod acquiſiuit de
bonis,& fructibus eccleſię,non facit ſuum ſed acqui
ritur eccleſiæ taliter,quòd de eo nec teſtari, nec poſt
mortem in vltima voluntate diſponere poteſt , vt eſt
text.not.in c.1.in c.cum in officijs , & in c.relatum il
2.& c.quia nos,de teſtament.Calder.in conſil.2.de pe
cul.cler.c.1.& per totum,de pecul.cler.& vbique do
cto. communiter ſic volunt , maximè Abbas in d. c.
cum in officijs, & Moder. etiam in d.c.pręſenti,de of
fic. ordin. in 6. vbi domin. Fallit primo hæc regula,
ſtante conſuetudine in loco contraria, quæ niſi ſit ni
mium oneroſa eccleſiæ, ſeruanda eſt , argumento c.
1.de conſuet.ita dixit domin.in d.c.præſenti in 4. co-
lum.Calde.in d. conſil.2.in vltim. colum. Abb.in d.
c.cum in officijs in 2.fallentia,& facit text. in c.cæte-
rum de donatio. Ioan.de Imol.in c. fi. de pecul. cle-
ric. Animaduertatur ergo , ſi in loco adſit huiuſmo-
di conſuetudo . ¶ Secundo fallit , ſi clericus,ſeu re-
ctor , qui voluit teſtari de ſic acquiſitis , tantundem
contulerit de ſuo eccleſiæ capit. ſi quis qualibet 12.
quæſt.2. c. ſi epiſcopus 12. quæſt. 5. Abb.in d. c. cum
in officijs in prima fallentia,& in c.cum eſſes in quin
ta quæſt.in final.verb.de teſtamen.Sed,vt intellexi, tã
tundem,& plus de ſuo dictus do.Ioan. Ludouicus in
vita ſua contulit eccleſiæ in fabricis, & in alijs melio
rationibus eccleſię tàm de ſuo patrimonio,quàm de
fructibus , & redditibus , quos habuit , & percepit ex
bonis eccleſiæ,qui fructus, & redditus in vita clerici,
& ſic eo tempore,quo contulit eccleſiæ, ſunt proprij
ipſius clerici, vt per glo. & doctores maximè domin.
in d.c.præſenti,Calder.in d.cõſil.2.Abbas in d.c.cum
in officijs , ergo de totidem bonis acquiſitis intuitu
eccleſiæ dictus do.Io.Ludouic⁹ potuit teſtari. ¶ Ter
tio fallit , quando clericus vellet teſtari ad pias cau-
ſas , quia poteſt de bonis acquiſitis intuitu eccleſiæ
relinquere pijs locis , & ad pios vſus , & pro anima,
vt in c. ad hæc. c. relatum il 2. de teſtament. Abb.in
d. cap. cum in officijs in 3 .fallentia, & c. cæterum
cum glo.de donat . ¶ Quarto fallit , quando teſtan-
do remuneraret benemeritos tam conſanguineos,
quàm extraneos,quia illis poteſt relinquere eatenus,
quatenus ſe extendunt merita d. c.relatum il ſecon-
do.vbi caſus,& ibi doct.omnes,& Abbas in d. c.cum
in officijs in 3.fallentia d.§. cæterum cum gloſ. extrà
de donatio. & ibi ſcrib. ſed dictus do. Ioan. Ludoui-
cus ob benemerita , & beneficia habita in ſuo teſta-
mento reliquit,legauit,& inſtituit hæredes,ergo &c.
¶ Præterea quamuis in clerico habente adminiſtra-
tionem doctores teneant magis communiter,ꝙ ipſe
teſtari non poſſit,vt ſupra, tamen in non habente ad-
miniſtrationẽ plures , & forte magis cõmuniter con-
trariũ tenent,vt Hoſtienſ.& Bernard.,& dicit Abbas,

ꝙ hæc opinio multum inualuit de cõſuetudine
in hoc multũ eſt attendenda,vt ex prędictis inf
ergo reſpectu eorum,quæ acquiſiuit do.Ioan. L
uicus ex ijs , in quibus nõ habuit adminiſtration
ipſe teſtari potuit de acquiſitis intuitu benefici
eccleſiaſtici officij , cuius non habuit adminiſtra
nem,vt quia ſit beneficium ſimplex,& ꝙ illud,
acquiſiuit, ſibi obuenerit perſonaliter tantum,
ꝙ fructus,& redditus fuerint ſibi aſſignati,&
ſi ratione ſtipẽdij,& mercedis perſonalis
quiſitis clericus liberè teſtari poteſt,& i
ligi glo.ſecundum domin.in d.c.præſe
ſint hæc,ſtatim dicetur in alijs dubijs. ¶
co,ꝙ quamuis regulariter clericus de acq
tu eccleſiæ non poſſit teſtari,vt ſupra, tamen
lit,quando clericus habuiſſet licẽtiam à Papa
di de illis,quia in his Papa habet plenitudinem
ſtatis, c.propoſuit de conceſſ. præbend. & ibi
doct.faciunt,quæ habentur per Abba.in c.cum
ſent de iudi.& ita in curia,& extra ſeruatur,
dixerit Abbas in d. c. cum eſſe in repet. in
de teſtamen.vbi voluit , ꝙ clericus non poſſit
nis acquiſitis intuitu eccleſiæ teſtari , etiam cum
tia Papæ , niſi Papa ſibi hoc conceſſerit ex aliqua
ſta cauſa:quia dico,ꝙ dictum,ſuum procedere
ad forum animæ,& conſcientiæ,& ita procedun
ra , & rationes ſuæ;non enim euitat peccatum,
pa abſque iuſta cauſa daret huiuſmodi licentiam
leret tamen quoad forum contentioſum per ea,
habentur in d.cap.propoſuit,& in dicto cap. cum
niſſent , & in c. non eſt de voto . ¶ Præterea in c
noſtro adfuit iuſta cauſa concedendi , & ideo P
potuiſſet concedere , abſque ꝙ fuiſſet expreſſa
10 cauſa , † quoniam in ijs , quæ ſunt de iure poſiti
quamuis quo ad euitãdum peccatum Papa non p
ſit diſpenſare,non tamen requiritur expreſſio, dum
modo in rei veritate adſit,ad quod ſufficiant ea,
habentur per Felin. & alios in c. quæ in eccleſiarum
de conſtitutio.in c.ad audientiam il 2. de reſcrip. &
per legiſt.in l.fina.C.ſi contra ius,vel vtil.public. Qua
re ſi Papa poteſt dare hanc licẽtiam, ergo poterit
poteſtatem ſibi à iure reſeruatam in alium ſpeciali
ter,vt in legatum de latere transferre,& illam,
ipſe habebat , concedere , argumen . c. quod tra
tionem de offic. lega. & habetur in c.1.& 2.de tra
tio. epiſcop. ex quo infertur, ꝙ in caſu noſtro
Ioan . Ludouicus vltra caſus prædictos cum licentia
legati de latere, qui habuit hanc poteſtatem, po
teſtari de bonis acquiſitis intuitu eccleſiæ,de quibus
aliàs non potuiſſet teſtari , prout,& ſecundum quod
ſibi fuit permiſſum.¶ Circa tertium dubium, an de
diſtributionibus quotidianis , quæ manualia , &
ctualia beneficia nuncupantur , & de acquiſitis
dictis diſtributionibus clericus, ſeu canonicus
11 ſit teſtari ? Concludo ꝙ ſic , † quia dantur pro
ſtipendium perſonale , & pro labore perſonali
urno , & conſequenter dominium illarum a
ritur clericis , vt in cap. 1 . de cleric.non reſidentibus
libro ſexto , ergo de illis liberè teſtari poterunt,
ut mercenarius , & ruſticus de denario , &
bi dato pro opere diurno , ita poteſt intelligi glo.
in dicto cap. præſenti , vbi hoc expreſsè voluit do-
min. de ſanct. Gem.in fin. penultim. colum. & ar-
gumento eorum , quæ voluit Hoſtienſ.in c.fin.de
pecul. cleric. cap. requiſiſti , & melius in c. relatum
il ſecondo de teſtament. & iſta fuit concluſio Gu
in extrauagan.ſuſcepti Ioan.22.ſuper verb. cõſue
& in clem.fin.de prębend.ſuper verb.præbendam &
hanc partem videtur tenere Paul.in q.incip.quęritur
vtrũ in ſolutione quęſtionis,vbi dicit, ꝙ illa,q̃ recip

clericus

clericus intuitu ſeruitij perſonalis, tranſmiſit ad ſuos hæredes, & ſucceſſores. ¶ Et ex prædictis inferri pōt ad determinationē vltimi dubij, nūquid de pecunijs, & bonis acquiſitis ex officijs, ſalarijs, & mercede, quę habuit tanquā vicarius, & exactor, ſiue collector apoſtolicus decimarū, ac ēt legatorū piorum. d. Io. Ludouicus teſtari potuerit: † nam ex proximè dictis dicendum eſt ꝙ ſic, quoniā illa habuit. & acq̃ſiuit intuitu ſeruitij perſonalis, ergo tranſmiſit ad ſuos hæredes. Pręterea cū ipſe habuerit huiuſmodi officia ab epiſcopo, & Papa ad nutū illorū remouibilia, quia non dātur in titulū, & id, quod datur ratione illorū officiorum, ex ratione ſtipendij pro ſuo labore annuatim, ſeu menſtruatim, de tali ſtipendio, & de pecunijs iſto modo acquiſitis potuit teſtari. d. c. quia nos, d. c. relatū in ij. & iterū: & ad hoc inſeruit nobis id, quod poſuit Domin. in d. c. pręſenti in vlt. col. in verſ. per pręmiſſa deciditur quæſtio &c. il j. & il 2. quod clerici habētes capellanias ad nutum remouibiles (quia non dantur in titulū, ſed id, quod datur, ſeu acquiritur ex illis, dicitur dari, & acquiri pro ſuo labore, & ꝓ ſtipēdio, & intuitu perſonæ) poterunt de illis teſtari, eodē modo ibi Domin. ponit exemplū de ſacerdotibus, qui ſunt in collegiis, vt ibi per eum; facit id, quod voluit Abb. in d. c. cum in officijs de his, quæ acquiruntur clericis ratione dignitatis clericalis, & Ioa. de Imol. in c. inue-
13 ſtigandū de pecul. cleric. quærit, † quid de vicario Eccleſiæ, an id quod acquirit ex vicariatu, ſibi acquirat, vt de eo libere poſſit teſtari, & concludit poſt Io. An. q ſi vicarius temporalis, & eius officiū ſit temporale, & reuocabile ad nutū cōſtituentis, & ipſe habuit certam portionem pro ſeruitio, quod facit, tunc non præſumitur pro eccleſia, ſed illud, quod acquiſiuit, ſibi acquiſiuit, & de illo teſtari potuit, ſecus ſi fuiſſet vicarius perpetuus, non remouibilis, quoniam tunc ex qualitate vicariatus & q̃titate patrimonij, ſeu ex iis, quæ proſpera fortuna probatur quæſiuiſſe, bonus iudex iudicabit vel pro hæredibus, vel pro eccleſia, diiudicando ſecūdum ꝙ iuſtum videbitur; ſed do. Io. Ludouicus fuit vicarius epiſcopi temporalis, & officia temporalia q̃ plura geſſit, ex quibus multa fuit lucratus, vt probabitur, ergo in dubio præſumendū eſt pro hæredibus, vt ipſe de illis teſtari potuerit. Quid enim, ſi rector eccleſię, vel canonicus ex illis modicum, vel nihil fructuum percipit, ꝙ vix ſibi ſufficit pro alimētis, & expenſis neceſſarijs, ſecundum quod dictum fuit, & habeat officium lucroſum, quia fortè ſit doctor, vel aliud officium exerceat, ex quo ipſe eſt ſalariatus, ſeu aliter lucretur? Certè nō præſumitur, ꝙ ſi quid acquiſiuit, illud acquiſiuerit ex bonis eccleſiæ, ſeu canonicatus, ſed poti' ex induſtria, & labore ſuo, & ideò de eo poterit liberè diſponere; ita eſt de mente Imolæ in d. c. inueſtigandū in vlt. col. Ex quibus concludēdū eſſe arbitror, ꝙ legatarij, & hæredes do. Io. Ludouici debent admitti, & præferri eccleſiæ; ſeu ſucceſſori in canonicatu, & cameræ apoſtolicę quoad domum ac ſupellectilem, & bona mobilia, nec non quoad pecunias acquiſitas per ipſum eius nomine. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 Bannitus quando bonis priuatus, & teſtari non potuiſſe intelligatur iuxta diſpoſitionem ſtatutorum Bononiæ.
2 Bona banniti ob cōtumaciam etiam ratione criminis capitalis ex forma ſtatutorum publicata non cenſentur.
3 Bannum contra iuris communis ordinē latū ex cōtumacia virtute ſtatuti ſententia interloquutoria, haut diffinitiua, & nu. 11.
4 Bona damnati ꝑ ſentētiā diffinitiuā, & condēnatoriam ſecundum iuris ordinem in pena capitali ex forma ſtatuti publicāda ſunt.
5 Statutum applicans banniti bona partim fiſco, & partim hæredibus banniti factionem teſtamenti in totum illi non adimit.
6 Bannitus ſimpliciter de crimine etiam capitali, niſi in fortiam ciuitatis, à qua bannitus eſt, veniat, libere de iure communi teſtari poteſt.
7 Sententia pœnæ capitalis in bannitum abſentem lata conditionalis eſt, ſi bannitus in fortiam venerit.
8 Bannitus, qui in fortiam non peruenit, ex ſolo banno nec infamis, nec inteſtabilis efficitur.
9 Bannum contra aliquem ratione criminis capitalis ex ſola contumacia latum dicitur eſſe contra ius commune.
10 condemnatio banniti facta ex contumacia virtute ſtatuti reſtringenda eſt ad verba ſtatuti.
11 Banni ſententia dicitur interlocutoria.
12 Teſtamentum ex ſimplici bāno non irritatur, neque illius factio tollitur: & quando irritetur, & tollatur.

EPITOME.

BANNITVS ſecūdū ſtatuta Ciuitatis Bononię oīo bona nō amittit, nec inteſtabilis fit, ſed ſi in fortiā Ciuitatis peruenerit, de dimidia rectè, & liberè teſtatur, & de omnibus, ſi in fortiam non peruenerit:

CONSILIVM VIII.

REuerendiſſime, & Illuſtriſſime Domine, vulgaris eſt queſtio, vtrum banitus noſtri temporis, qui impunè offendi poteſt, de bonis ſuis poſſit teſtamentum condere, & an teſtamētum factum rumpatur propter bannum ſuperueniens: & quāuis de iure cōmuni difficultatem habere videatur per ea, quæ ponunt ſcriben. in l. 2. C. qui teſtam. fac. poſſ. & in l. eius qui. §. ſi cui. ff. de teſtamen. vbi Bald. hinc inde arguendo articulum latè examinat, & ibi Barto. Imol. Pau. de Caſt. & alij, & habetur per Bartol. in quæſt. ſua incip. ſtatuto Lucanæ Ciuitatis, & in l. qui vltimo. ff. de pœn. & in l. ſi quis filio. §. irritum. ff. de iniuſt. rupt. teſtam. per Specul. & ibi Ioan. And. in titul. de iuſtrumen. edi. §. compendioſe, verſi. vndecimo &c. in quibus locis doct. diuerſimo de loqui videntur, tamē propter ambiguitates tollendas, emanarunt ſtatuta in hac ciuitate, quorum vnum eſt poſitum ſub rubric. de pœna homicid. & mandant. homicid. fieri, quo fuit ordinatum, quòd ſi homicida uenerit in fortiam communis Bononiæ, & poſtquā de homicidio infra tres dies liquidum fuerit, & ipſum puniendum eſſe de dicto homicidio, & de eo pœna capitis fuerit punitus ipſo iure, & facto priuatus ſit, & eſſe intelligatur om-
1 nibus bonis ſuis &c. † ergo ſi non venerit in fortiam, & pœna capitis non fuerit punitus, ipſe non dicetur priuatus bonis ſuis, nec illa cameræ Bononiæ, erunt acquiſita: & ideò ipſe de illis teſtari, & hæres ex teſtamento ſuccedere poterit, ſi bannitus in banno mortuus erit, & in fortiam communis Bononiæ non venerit, vt notabiliter voluit Bal. in l. 3. in vltim. colum. C. ſi pendent. appellat. mors interuen. per illum text. quòd illi, qui extra ordinem hodie dannantur ex forma ſtatutorum ciuitatis, non efficiuntur ſerui pęnæ, & poſſunt relinquere hæredem, & allegat Spe-
2 cul. † & Bald. etiam in l. j. in antepen. colum. C. de hæredib. inſt. inquit, quòd ſi quis de crimine capitali fuit bannitus in perſona ex forma ſtatuti ſimpliciter ob contumaciam, quæ habetur pro confeſſione, bona illius non cēſentur publicata, ex quo ſtatutum de publicatione nihil dixit, argumen. l. ſi ſeruum. §. non dixit prætor. ff. de acquir. hæred. & eſt de mente Cy. in d. l. j. circa fi. & Salicet. ibi in pen. q. C. de hæred. inſtitu. & per Bal. in c. j. in prin. de pac. tenend. in l. fi. in vlt. col. C. ſi a non compet. iudi. in l. gallus §. & quid ſi tantum